

7

עין משפט
נר מצוה

ז א טוש"ע ח"ה סימן
תקנ"ח סעיף ח:

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

וַיֹּדַע דעת ע"י. ממשע מעמלו ולא כנבואה ולהי פירך דעת בהמנו לא הוה ידע: **רנע** בשימרא. ואל"מ מה היה יכול לומר בשעה מועטת כאלה יש לומר היה אומר כלם והקב"ה הסבו ואמר מלך כדכתיב (במדבר כג) ותרושת מלך זו ורבי אליהו היה

וַיִּוֹדַע דָּעַת עֵלְיוֹן ⁶אִפְשָׁר דָּעַת בְּהַמְתּוֹ לֹא
הָיָה יָדַע דָּעַת עֵלְיוֹן מִי הוּא יָדַע מֵאִי דָּעַת
בְּהַמְתּוֹ לֹא הָיָה יָדַע בְּעִידָנָהּ דְּחָזוּ לִיה דְּהוּא
כִּיכִב אַחֲמִירָהּ אִמְרוּ לִיה מֵאִי טַעְמָא לֹא
כִּכְבַּתְתָּ אֲסוּסִיא אִמְר לָהּ בְּרִטְכִּיא שְׂרָאִי לִיה
מִיד ⁷וְתִאֲמַר הָאֲתוֹן הֲלֵא אֲנִי אֲתוֹנָךְ אִמְר
לִיה לְמַעְיָנָהּ בַּעֲלָמָא אֲמִירָהּ לִיה אִשְׁר רִכְכַּת
עָלֵי אִמְר לָהּ אֲקָרָא בַּעֲלָמָא אֲמִירָהּ לִיה
וְעוֹשָׂה לָךְ רִכְכּוֹת בְּיוֹם וְאִישׁוֹת בְּלִילָה כְּתִיב
הִסְכַּח הַהִסְכַּח הַסְכַּחְתִּי וְכְתִיב הֵם יִתְּחִי לוֹ
סֻכּוֹת אֲלֵא מֵאִי וַיִּוֹדַע דָּעַת עֵלְיוֹן שְׁהִיה יוֹדַע
לִכְוִין אוֹתָהּ שְׁהָקֵב שְׁהָקֵב כּוֹסַם בָּהּ וְהִינּוּ
קִדְמָרוּ לָהּ בְּנֵיא ⁸עָמִי זְכַר נָא מַה יַּעֲזִין
לְבַלַּק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמַה עָנָה אוֹתוֹ בַּלַּעַם בְּעוֹר
מִן הַשִּׁטִּים וְעַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דָּעַת
צִדְקוֹת ה' אִ"ל אֲלַעְזוּר אִמְר לָהּ הִקְבִּיָּה
לְיִשְׂרָאֵל עָמִי רְאוּ כִמָּה צִדְקוֹת עֲשִׂיתִי עִמָּכֶם
שְׂשֵׁלֵא כַּעֲסִיתִי עֲלֵיכֶם כָּל אוֹתוֹן הַיָּמִים שְׂאֵם
כִּבְעַסְתִּי עֲלֵיכֶם נִשְׁתִּיר מַעֲוִירָהּ כּוֹכְבִּים ⁹
מִשְׁוֹנֵאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂרִיר וּפְלִיט וְהִינּוּ
קִדְמָרוּ לִיה בַּלַּעַם לְבַלַּק ¹⁰מַה אֲקַב לֹא
קִבְּבָה אֶל וּמַה אֲזַעֵם לֹא זַעֵם ה' וְכִמָּה זַעֲמֻ
רַגְע וְכִמָּה רַגַּע אִמְר אֲמִירָהּ וְאִיחִימָא רִבִּינָא
רַגַּע כְּמִימְרִיהּ וּמִלָּן דְּרַגַּע הוּא רִיתְחִיה דְּכְתִיב
יִכִּי רַגַּע בָּאִפּוּ חַיִּים בְּרַצּוֹנוֹ וְאִיכְעִית אִימָא
מִהֲבֵא ¹¹חֲבִי כִמַּעַט רַגַּע עַד יַעֲבֹד זַעֵם אִימָת
רַתַּח אִמְר אֲבִי בַחֲלַת שְׁתֵּי קָטִימָת כִּי חִיּוּרָא
רַב־בְּרַחֲלָא דְתִרְגוּמָלָא כָּל שְׁעָא וְשַׁעֲתָא מַחוּר

מפני שאין תיך רק להחמיל קללמו
לחלוטו רגע מדע שיהי רוצה להאריך
נקללמו בדאיתא בחלק (טהרה) ד'
(קס): דכדמוציא כל אומי רבנא איה
למד מה היה בלבו: ה"ג **בשנל** דרנע
הי רתחיה שנאמר כי רנע באפו.
ול' ומנל דרנע כמיימיה דלס לא
כן היי מפיק, מהאי קרא דרנע.
מקוריה: **בחתל** שעי קטימא.
פ' בשלישית דאמרין בסמוך דשעה
שהמה וזרחת מלכ מורה ומעבר
מקיים אל כחיהן ודכן של מלכס
לגמור ג' שעות דאמרין פ'ק
דברות (דף ט:): **שמוע** שינה
דא אורחא איעא. נספחים דגרסי'
הוא עובד כוכבים מיחא דעובדי
כוכבים לא מעלין ולא מורדין (לחן)
ט. והוא שבקש לקללו להיזקו בקללמו
מתכין ולא להגרו ולא דמי להורס
לגור ואפילו כספירם דגרסי' ההוא
מיחא דא"ע' שסופרים מורדין לגור
וגא מיחא דודאי יבקש להגרו בקללמו
ומ"מ קאמר במר הכי ש"מ לא אורי
איעא כי לא היה לו רצון בדי שמי
להעניש מי אגיד הכי ה' מורה להגרו
א"ש' שזמן הכי ה' מורה להגרו
מדיס: **ביון** דאיכא צבורא דמצא'
סודא. פ' ר"ח אל תשמע הכה
דמצי אפי' כשהגור מחפלין במקום
אחר הינו דוקא פלג מדחי חבל אינה
נשמעת אלא במקום שהגור מחפלין
דאמרין פ'ק דברות (דף ט:). אין
תפלה על אדם שנמעת אלא עס האגור:
וארכלא

חיוורא כל שעתא אית ביה סוריין סומקין והיא שעתא ליה ההוא מינא [בקראי יומא חד] נקט תרגומא [ואוק] שעתא אלטייה כי מטא ההיא שעתא נימנא אמר שממ מעשיו כתיב] וכתיב ג' ענוש לצדיק לא טוב תנא מי ופושטתיון לחמה מיד כועס [הקב"ה] אמר רב יוסף דיומא ביומא קמא דריש שתא ביחיד דלמא כיון דכ' אי הכי דצבור נמי דצבור נפישא זכותיה אי הכי דיה קא מדחי והא אמרת ¹¹ שלש ראשונות הקב"ה יושב תורה דכתיב בה אמת דכתיב ¹⁰ אמת ואל תמ כתיב ביה אמת הקב"ה עושה לפני משורת הרין: ¹² בן לוי מאי דכתיב "אשר אנכי מצוך היום לעשותם ולא היום ליטול שכן אמר רבי יהושע בן לוי ¹³ כ' אותם לעולם הבא שנאמר ¹⁴ יתנו עידיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת אלו עובדי כוכבים ואמר רבי באור ושורפות אותם לעובדי כוכבים לעולם הבא על ויבנתכם לעוני העמים נגד העמים לא נאמר אלא ¹⁵ עמי פניהם לעוה"ב וא"ר יהושע בן לוי לא עשו ישראל כל פניהם לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים וגו' לאותו מעשה ולא ישראל ראוי לאותו מעשה לא ישראל מעשה לאותו דכתיב מי יתו ויהיה לבן

תורה אור השלם
 1. נאם שמע אמרי אל
 וידע דעת עליון סתוה
 שדי יחזו נפל וגלוי
 עינים: במדבר כד טז
 2. ותאמר האתון אל
 כלעם הלווא אנכי אתונך
 אשר רבבתי עלי מעורך
 עד היום הזה ותחשב
 הסכנתי לעשות לך כה
 ויאמר לא:

מבדיר כב
3. ויארמלו לו עקבו
ויקשו לארני העקל
נערה בחילת העמדה
נערה המלך וחיה לו
סבת ושכבה בחיך
סבת לארני העקל
מליכ א א ב
4. עמי קני אר מה עמי
קלמ עקל מואה מיה
על חור כלעם בן בעור
מן השמים עד העלמל
למען רצת עזדוקה
מיכה ו
5. מה אקב אל כל
מה אועם לו זעם
מבדיר כב
6. כי רנע באמי חיים
ברענו עקב ילין כבי
רענו רנה
חלילים ו
7. לן עמי אב חבדרי
וסגר ולחור כעדך נה
במעט רנע עד ימכר
זעם
8. טוב לו לכל ורמיו
על כל מעשיה

תהלים קסח ט
9. כָּל עֲשׂוֹת יְדִידִים אֵל
טוֹב לְרַבּוֹת נִדְבָרִים עַל
מִשְׁלֵי יָד
10. אֵת קֶרֶב הָאֵל
תִּסְמַר בְּחֶקֶק וּמוֹסָר
וּבִינָה
11. וְשִׁמְרָתָ אֶת מִצְוָתָהּ
וְאֵת הַחֻקִּים אֲנִי
תִּמְשָׁקֵם אֲשֶׁר אָבִי
מִצֶּדֶק הוּא לְעִשְׂתָּם:
דְּבָרִים י' א'
12. כָּל הַיּוֹם יִקְבְּנוּ
בְּחֶדֶר וְיִסְפְּדוּ לֵאמֹם י'
13. כִּימֵי גִידוֹת אֲרֻשָׁתָהּ
וְיִשְׁמְעוּ יוֹנֵה דִרְשָׁם
וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִאֲמְרוּ
אֲמֹת: יִשְׁתִּיחַ טכ ט
13. וְשִׁמְרָתָם עֲשִׂיתָם
י' הוּא כְּרֻמָּתָם
וְיִכְרַתֵּם אֶת הָעֲמֻמִּים
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת כָּל
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְיִאֲמְרוּ
כִּי עָבַם וְכִבֵּן הָיָה
גִּדּוֹל הָזֶה:

דברים ד ו
14. מי יתן ודעה ללבם
זה להם ליראה אתי
ולשמו את כל מצותי
כל הדמים למען ייטב
להם ולבניהם לעלם.
דברים ה כו
15. כי עני ואביון אנכי
ולבי חלל בקרבי.
תהלים קט כב

רבינו חננאל

לכון אותה שעה אלא
כלעם שנאמר כי יודע
דעת עליון. ומתמהינן הש
הקב"ה שנאמר מה אקב
כמעט רגע ואימת זרעם
בחדא כרעא וכר: אמר ר
(ג) אידי יוסי בר בון רב
ליום ראשון וכר: אידי יה
עזיהן ויחזקו וגו'. אידי
לא הדיהם אלא צדיקים
ראוין למעשה העגל ול

6) נראה דל"ל וכמה הוא העם רנע וכו', כו' כריה פ"ק ה"ג ושם ליחא דחני בתקיעתא דכי רב וכו"ל גם סוף:

לכל אדם בא לקיים מצוות אינו מוסיף, דמי שטורח בערב שבת יאכל בשבת (ערוךין בב.).

בכרטיס. בחסות: שדאי ליה. השלכתיו לרעותי. מוכנת. לשון
המחממת: מן השמים ועד הגלגל. עד כאן אל הגלגל השפלתו
לפניהם שואבים: כי רגע כאסו. ולמה דרנגה היו אסו: מורייק.
קוקייש לשון ע"ז כמו חותין חותין ישמעאל קורין לחסו שורקא:
לאו אורה אלא. לכרין שעת ועמה:

תלם שני קמייסא. בשעת מרוץ:
פרסא נמי. בשפלת יורד: צבורא
נמי. שחרית בכל מקומות. (6) תפלת
וספי הוייל חזנה לך ביה ויסא
שחרית וזהו שחרית יס שמשפלין
בבקר יס מלחמין: וסא אחרת.
שמוות יושב ועוסק בדרך שמוות
והא אחרת בקמייסא? אסא
נמי. וסא חלואות על מלחמין מורד:
תמכור. כהנא למוד אחרים:
לך קמייסא ביה אסא. וסא דמכין

הנהגות המערכת החדשה, שיתבצענה ב-2017, יבטיחו שכל תושב יוכל להצטרף לרשת ולקבל את כל השירותים הנדרשים. המערכת החדשה תאפשר גם לרשויות המוניציפאליים ולממשלה להעריך את ההשפעה הכלכלית של המערכת, ולקבל החלטות על בסיס נתונים אובייקטיביים. המערכת החדשה תאפשר גם לרשויות המוניציפאליים ולממשלה להעריך את ההשפעה הכלכלית של המערכת, ולקבל החלטות על בסיס נתונים אובייקטיביים.

בִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױ הוּא מַצְרֵי
 יֵינן כִּיה סִבֵּר כִּי מִטֵּא הִהִיא
 מִעֵבֶד הִכִּי [וּרְחֻמּוֹ עַל כָּל
 יָמָיו מִנִּיחָן כְּתִירָהן בְּרֵאשִׁיתָן
 מִמּוֹסֵפִי בְּחֵלֶת שְׁעֵי קִמְיִיתָא
 בְּעוֹבְדֵי וְרַחֲפֵי לִיה מוֹדִי
 יִשְׂכָּא צְבֹרֵא דְקֵא מִצְלֵי
 יִשְׂכָּא אִימָא לְעוֹלָם לֵא תִפְּךְ
 נִינִם מִשּׁוֹרֶת הָרִין דִּין דְּלֵא
 גּוֹפֵא אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 לֵא לְעִשּׂוֹת הַיּוֹם לְעִשּׂוֹתָם
 הַזֶּה הוּא בָּאוֹת וּמַעֲדוֹת
 יִצְדִּיקוּ וְיִצְדָּקוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וְעוֹשֵׂי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂי בְּעוֹלָם הוּא
 וְעִשְׂתִּים כִּי הוּא כְּחֻמְתְּכֶם
 וּמִשּׁוֹרֶת לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 פֶּה לְבַעֲלֵי תְשׁוּבָה שְׁנֹאמֵר
 רַבִּי בֶן יוֹחָאי לֹא דוֹר רָאוּ
 יוֹכֵי כָּלֵל בְּקִרְבִּי וְלֹא
 כָּל הַיָּמִים אֵלֶּה לְמַה עָשׂוּ
 לְמַר

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין קה: גרסות ז.
(ב) [משעבדי מוכזים ליתא
בס"א]. (ג) [לעיל ב:].
(ד) פרוכין כב. [לעיל ג:].
(ה) [לעיל ב: ע"ש].
(ו) [בס"א: אע"פ שמתר].
(ז) [וע"י כחוס' דכרכוס ז.
ד"ה הסוה לצוקין].

הגהות הב"ח

(א) דש"י ד"ה לצורא וס' בכל מקומות אבל תפלת מוספין וס' והיא שהרי"ת כ"ל יתיבה שיחה נמהק:

לעזי רש"י

נזקיו־ש
כתמים.
[טקיו־ש].

מוסף רש"י

דעת בהבטו לא היה
ידע. וכל צד לאחוריו
מסתמם (מסתמם) וכל
אמרו להם שר נלק
היה. רבינו, וכל
לעת עשם להם (שם)
לשם לטעמו בעלמא.
משפוט וכל להם:
אקרא בעלמא. שכן
ל שם מותן:
וארשית בלילה. שם
כעל (שם). כל השמים
והכל הבלבל. משפוט
ושמתי עת צממנו את
המים נללנו שם את
דקות הרים (שם). כל
אזות הרים. שם
נלסם מלם לקלסם בשם
שקיהם שם כל על
הקלסם משפוטם
לא יום: ר' חנן
כל יום ר' חנן. בלילה
שמי קמיתא. בלח
שמי קמיתא שעת ולמות
(ברכות 1) כל יום ויום

[illegible]

וזה יחד בואותן שלש שעות
יהי לבעוט עליהם וזה נכנס
ש"י ט"י קפ"ח) רצבור נמר,
כלומר מרובים רחמיהם,
הכעס מניה להם, שלאחר
(שם) וגורם: נפישו רשעים
ועלה לו ככל תפלה שיש לו
וכא ציבורא. שאותן שלש
ההא ליכא בדיוכא אחרית,
קדימין רש שאלאחרין, ושם
עד שיהא שעת רעון ואם
הו' לפיך רעון כונה (שם)
שלאחר מיתה לעתיד
(שם)

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones